

Ukens **utvalgte**

The ALLER VÆRSTE!

«Materialtretthet»

Den gode hensikt DGH 101
***** LP 4

17 låter, illustrert teksthefte (m/kryssord!) og saltpastill-cover. The Aller Værste! (TAV), Bærumsgruppa fra Bergen, har fullført sin ferd for egen maskin. Single-EP-LP (dobbel-LP neste?). De skylder ingen noe. Men norsk rock skylder dem en god del. For TAV har vist at god rock kan nå verden uavhengig av makt- og pengebegjærlige skrivebordslanker. Selv i lille Norge. Store penger kommer nok ikke gruppa til å tjene, men det er ikke det viktigste. TAV hadde noe på hjertet, festet sitt engasjement til vinyl. Nå står resultatet i butikkene.

Litt om musikken først. Om man har hørt TAVs single og/eller EP, vet man hva man går til. Rytmestrukturen er umiskjennelig *ska*. Hakket, arret og angstfylt. Men her er også noe langt mer. For TAV henfaller ikke til hvile på fastsnørte rytmeløp. De er i konstant aktivitet. Spjærer og knuser. Stykker opp og omformer. Alt med et djevelsk flir om munnen. Musikken er formet som redsler fra en kullsort kjeller. Truende detektimegitarer sniker rundt i gangene, skyter ut i flammende, flatvalset dissonans, dør hen i bikkende, bendende vibrato. Det er en stram akkord-dans... en ferd gjennom besnærende, fengende riffs og ut igjen. Utålmodig, sint. Hvor der oppstår tomrom, stikker farfisa-orgelet fram. Pipende,

hissig. Sviende i huden som nåleputer og kordestøt.

Mens gitarer og orgel er de talende elementer i TAVs musikk (her og der benyttes også bulkete messingblåsere... med hell!), er trommene selve livsnerven (sammen med de to bassene, selvsagt!). Via trommeskinnene raser låtene gjennom utallige overganger. I det ene øyeblikk stilt kriblende og avventende, i det neste stormende som et skred. Trommene skaper spenning og overraskelser. Propellerer låtene inn i de listigste, mest forrykende kommersielle refrenger. Når trommeslageren fyrer av sine hammerkanonader, sin metalliske tam-tam mitraljøseild, blir hodeskallen din en ekkoboks (å hei, hvor det ljomer!).

Tekstene, da. For det første er de svært sangbare. Perfekt formet til denne type rytmisk orientert musikk. Stavelsene faller sammen med rytmen... blir prosjektiler skutt ut av trommenes pistolmunninger. En spurt, et vilt ritt der ordene rammer lytteren som noe fysisk. Eller, i de rolige partiene, utmalende hammerslag i form av talekor. TAV bruker sangen som et aktivt, rytmisk instrument. Og det er dobbelt gledelig at de lykkes fordi de synger på norsk!

Tekstenes innhold byr på goldhet. En sortmaling av omgivelsene. Drastisk billedbruk og hatefulle utrop hvis mål er å kle livsløgnen naken. TAV river trygghetsbildet ned og åpenbarer et ødeland av flimrende TV-skjermer, politimakt, krig, avmakt og følelseskulde. TAV vil tidens kvelende handlingslamelse til livs... nærmest sparke den jevne mann ut av apatiets lune lenestol. Deres kritikk er utvilsomt berettiget. Men TAV har lett for å overspile. Man betviler ikke deres oppriktighet, deres engasjement og totale innlevelse. Men de kan virke en smule affekterte. Til deres forsvær må man dog si at affekt er bedre enn apati. TAV har med «Materialtretthet» reagert. Og hører du LP'en, er du nødt til i hvert fall å ta stilling til den (altså en aktiviserende plate). Og reaksjon skaper reaksjon skaper...